

MODRÝ KÓD

Zadání

MUDr. Růžičková z urgentního příjmu rubavské nemocnice se rozhodla, že se krutě pomstí svému kolegovi MUDr. Hofbauerovi za ústrky a absolutní nezáměr, který o ni ostentativně projevoval, a zejména pak za to, že před ní dal přednost vrchní sestře Marii, což mu rozhodně nemohla odpustit.

Během noční směny proto věnovala sanitáři Váňovi, známému opilci, lahev vodky, kterou Váňa ihned otevřel a začal z ní požitkářsky popíjet. MUDr. Růžičková vyčkala, až se Váňa opije a podle jejího úsudku v důsledku požitého alkoholu bude jeho schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání podstatně snížena. Poté ho začala přemlouvat, aby v místnosti, ve které MUDr. Hofbauer pracoval na výzkumu kmenových buněk, do zásobníku na tekuté mýdlo u umyvadla nalil koncentrovaný louh, který Váňa ve zředěné podobě běžně používal k dezinfekci toalet. Předpokládala, že si MUDr. Hofbauer louhem poleptá ruce a nebude tak přinejmenším několik měsíců vůbec schopen vykonávat práci chirurga. Uvažovala dokonce o tom, že tím by se současně mohlo uvolnit místo zástupce primáře, které by přičiněním své matky, ředitelky nemocnice, mohla sama získat, a tím dosáhnout prestižní postavení i podstatně vyšší plat.

Váňa s návrhem po kratším přemlouvání nakonec souhlasil. V době, kdy byl k činu přemlouván a kdy se pro něj rozhodl, však již vůbec nebyl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání, protože v mezidobí lahev vodky vypil celou. O tom však MUDr. Růžičková neměla ani tušení.

V tomto psychickém stavu pak Váňa skutečně nalil louh do zásobníku na tekuté mýdlo, přičemž to, že si MUDr. Hofbauer louhem poleptá ruce, v té chvíli považoval za dobrý žert. Nadto ještě před odchodem z místnosti si všiml na stole ležícího balíčku barevných pornografií (zanedbatelné majetkové hodnoty), které zobrazovaly malé děti v sexuálně dráždivých pozicích. To Váňu zaujalo a vložil je proto do kapsy svého pracovního pláště s tím, že si pornografie později v klidu důkladně prohlédne. Tyto fotografie v pracovně MUDr. Hofbauera zapomenul MUDr. Bojan, psychiatr a sexuolog, který je používal při vyšetřování svých pacientů.

Náhoda tomu však chtěla, že hned druhého dne časně zrána navštívil MUDr. Hofbauera v jeho pracovně bývalý pacient Kropáček, kterému před časem s kolegou MUDr. Vilkinem musel amputovat ruku po těžkém pracovním úrazu. Kropáček se přišel pochlubit novou protézou, kterou péčí zdravotní pojišťovny obdržel. Když MUDr. Hofbauerovi předváděl snadnou omyvatelnost povrchu protézy, byla záměna náplně zásobníku na tekuté mýdlo odhalena. Zničením protézy vznikla škoda 175.000,- Kč.

Nastalý rozruch vzbudil sanitáře Váňu, který ve skladu prádla „vyspával opici“. Již téměř střízlivý Váňa našel v kapse svého pracovního pláště balíček pornografií a rozpomenul se, za jakých okolností je získal. Nesmírně se mu ulevilo, když zjistil, že

MUDr. Hofbauer nedoznal žádné úhony. Pokud však jde o pornografie, tak se rozhodl, že si je ponechá a příležitostně s pacienty sexuologické ambulance vymění za alkohol.

O t á z k y:

1.

Jak právně posoudíme jednání sanitáře Váni? Odůvodněte.

2.

Jak právně posoudíme jednání MUDr. Růžičkové? Odůvodněte.

3.

Za jednání uvedené v zadání byla MUDr. Růžičková odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 4 let, a dále k peněžitému trestu, jehož zaplacení bylo povoleno ve čtyřech ročních splátkách. Poslední splátku peněžitého trestu MUDr. Růžičková zaplatila několik dní před uplynutím zkušební doby podmíněného odsouzení. Hned druhý den po uplynutí této zkušební doby podmíněného odsouzení MUDr. Růžičková podala soudu žádost o rozhodnutí, že se ve zkušební době osvědčila. Patrně též zásluhou její matky bylo již po čtrnácti dnech od podání žádosti příslušným soudem žádosti vyhověno a takové usnesení krátce nato nabylo právní moci. Bude po právní moci tohoto rozhodnutí nadále ve výpise z evidence Rejstříku trestů uváděn uložený podmíněný trest odnětí svobody? Odůvodněte.

4.

Na urgentním příjmu rubavské nemocnice ošetřoval MUDr. Vilkin se svojí kolegyní MUDr. Krutinovou také nenapravitelného zloděje Kocmana, který měl trvalé bydliště v okrese Kladno ve Středočeském kraji. Kocmana k ošetření přivezla vězeňská eskorta, protože v té době již vykonával trest odnětí svobody v trvání 6 let, který mu byl podle § 205 odst. 4 písm. c) TZ Obvodním soudem pro Prahu 6 pravomocně uložen za to, že v průběhu ledna až května roku 2017 vykradl devět luxusních vil na území Prahy 6 a Prahy 10, a to s celkovou způsobenou škodou 4.570.000 Kč. V průběhu ošetřování se Kocman lékařům svěřil, že si opakovanými krádežemi chtěl zajistit luxusní život a že je v současné době stíhán ještě zato, že v dubnu 2017 stejným způsobem vykradl ještě jednu vilu na Praze 6, a to se způsobenou škodou 730.000 Kč. Který soud bude věcně a místně příslušný k řízení o obžalobě státního zástupce pro tento nově najevo vyšlý čin? Odůvodněte?

5.

Zdravotní sestra Horvátová byla vydírána jistým panem Komínkem, který až do té doby byl zcela bezúhonný. Krátce poté, co byla Okresnímu soudu v Rubavě doručena obžaloba pro přečin vydírání podle § 175 odst. 1 TZ, avšak ještě předtím, než bylo v této věci soudem nařízeno hlavní líčení, Komínek v rubavské nemocnici přes veškerou snahu MUDr. Vilkina zemřel v důsledku infarktu. Jakým rozhodnutím bude na tuto situaci soud reagovat? Odůvodněte.

6.

Veterinář MVDr. Straka, bývalý přítel MUDr. Slavičkové, byl soudem uznán vinným přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1, 2 písm. b) TZ. Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaného, a to pouze do výroku o trestu, a domáhal se přísnějšího potrestání MVDr. Straky. Odvolací soud zopakoval některé podstatné důkazy, provedené již v hlavním líčení, a poté dospěl k závěru, že uložený trest je skutečně nepřiměřeně mírný, to však proto, že okresní soud pochybil ve výroku o vině. Správně měl totiž být skutek MVDr. Straky kvalifikován podle § 302 odst. 3 TZ. Tuto skutečnost si však ani státní zástupce při podání obžaloby, ani soud v průběhu hlavního líčení, neuvědomili. Může odvolací soud přezkoumat i výrok o vině, proti němuž státní zástupce odvolání nepodal, a může tento výrok v neprospěch obžalovaného změnit? Odůvodněte.

7.

K trestnímu řízení vedenému proti MUDr. Růžičkové a sanitáři Váňovi se již v přípravném řízení řádně připojila společnost Nemocnice Rubava s.r.o. s nárokem na náhradu škody ve výši 750,- Kč za louhem poškozený zásobník na tekuté mýdlo. Ihned po přednesení obžaloby však zmocněnec poškozeného vzal jménem svého klienta návrh na náhradu škody v celém rozsahu zpět, protože MUDr. Růžičková způsobenou škodu již sama dobrovolně uhradila. Předseda senátu na toto zpětvzetí zareagoval tím, že vyhlásil usnesení senátu, že se podle § 206 odst. 3 TŘ společnost Nemocnice Rubava s.r.o. jako poškozený k trestnímu řízení vůbec nepřipouští, a to s odůvodněním, že s ohledem na nepatrnou výši škody nebyla tato škoda způsobena trestným činem poškození cizí věci podle § 228 TZ ani jiným majetkovým trestným činem. Bylo rozhodnutí správné? Pokud nikoliv, jak měl soud na zpětvzetí návrhu reagovat? Odůvodněte.

MODRÝ KÓD

Ř e š e n í

Upozornění:

Mezitulky nejsou součástí řešení a slouží pouze pro lepší orientaci studentů !!!

1.

Sanitář Váňa spáchal (zvláště závažný) zločin opilství podle § 360 odst. 1 TZ ve vícečinném souběhu s přečinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 TZ.

Odůvodnění těžké újmy:

Poleptání rukou louhem, které poškozenému MUDr. Hofbauerovi nejméně na několik měsíců znemožní výkon jeho dosavadní profese, představuje přinejmenším delší dobu trvající poruchu zdraví, tedy vážnou poruchou zdraví, a jde proto o těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) TZ.

Odůvodnění tr. č. těžkého ublížení na zdraví:

Z objektivních okolností případu, kdy Váňa jednal na základě přemlouvání MUDr. Růžičkové, operace záležející v odstranění původní náplně zásobníku a v nalití louhu představuje do jisté míry uvědomělou činnost, a rovněž i to, že si byl vědom důsledku záležejícího v poleptání rukou louhem (považoval to za dobrý žert), lze dovodit, že by se „jinak“ (tj. nešlo-li by o kvazidelikt) jednalo o jednání úmyslné.

Jednání sanitáře Váni záležející v úmyslné záměně tekutého mýdla za louh s vědomím, že tím bude MUDr. Hofbauerovi způsobena těžká újma na zdraví, naplňuje zákonné znaky trestného činu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 TZ.

Odůvodnění pokusu:

Sanitář Váňa svým jednáním záležejícím v nalití louhu do zásobníku na mýdlo tak vykonal vše, co bylo nezbytné pro dokonání činu, protože nyní již bylo nutno pouze pasivně vyčkat, až MUDr. Hofbauer zásobník použije. Ke vzniku následku záležejícího v porušení zájmu na ochraně zdraví, resp. ke vzniku účinku, záležejícího v poleptání rukou, tedy k dokonání činu však nedošlo, neboť záměna byla odhalena již při předvádění protézy. Sanitář Váňa tedy uskutečnil jednání, které bezprostředně směřovalo ke způsobení těžké újmy, neboť již uskutečnil jednání popsané v objektivní stránce daného trestného činu, avšak k dokonání činu, tj. ke způsobení těžké újmy na zdraví, nedošlo. Jednání sanitáře Váni proto posoudíme jako pokus podle § 21 odst. 1 TZ.

Odůvodnění zločinu:

Podle § 21 odst. 2 TZ je pokus trestného činu trestný podle trestní sazby stanovené na dokonání trestný čin. Trestný čin těžkého ublížení na zdraví je úmyslný trestný čin (úmysl je výslovně uveden jako znak skutkové podstaty) na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice činí 10 let. Jde proto o (zvláště závažný) zločin podle § 14 odst. 3 TZ.

Odůvodnění tr. č. výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií:

Fotografie malých dětí v sexuálně dráždivých pozicích, tedy pornografické dílo zobrazující dítě, je dětskou pornografií ve smyslu ustanovení o trestném činu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 TZ.

Zmocnění se takové pornografie a její uschování v kapse pracovního pláště po dobu nikoliv zcela zanedbatelnou je přechováváním dětské pornografie.

Z objektivních okolností případu, kdy Váňu barevné pornografie „zaujaly“ a proto se jich cíleně zmocnil a rovněž vědomě je vložil do své kapsy s tím, že si je „později v klidu důkladně prohlédne“, lze dovodit, že by se „jinak“ (tj. nešlo-li by o kvazidelikt) jednalo o jednání úmyslné.

Jednání sanitáře Váni, záležející v přechovávání dětské pornografie, objektivně naplňuje zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 TZ.

Odůvodnění přečinu:

Mezi zákonnými znaky trestného činu podle § 192 odst. 1 TZ, tedy v základní skutkové podstatě, není výslovně uvedena forma zavinění. Podle § 13 odst. 2 TZ jde proto o úmyslný trestný čin.

Na trestný čin podle § 192 odst. 1 TZ stanoví zákon trest odnětí svobody, jehož horní hranice činí 2 roky, tedy nepřevyšující 5 let. Podle § 14 odst. 2 TZ se proto jedná o přečin.

Odůvodnění zmenšené přičetnosti, resp. nepřičetnosti:

Stav, kdy sanitář Váňa má podstatně sníženou schopnost rozpoznat protiprávnost svého činu, představuje stav zmenšené přičetnosti ve smyslu § 27 TZ. Tento stav ovšem nevylučuje trestní odpovědnost.

Stav, kdy sanitář Váňa není vůbec schopen rozpoznat protiprávnost svého činu, představuje stav nepřičetnosti ve smyslu § 26 TZ. Tento stav vylučuje trestní odpovědnost.

(Ze zadání nevyplývá nic, co by zavadalo důvod k úvaze, že by se neschopnost rozpoznat protiprávnost činu měla týkat pouze jednoho z obou trestných činů, zatímco u druhého by byla rozpoznávací schopnost zachována, tj. že by se jednalo o tzv. parciální nepřičetnost.)

Odůvodnění tr. č. opilství:

Vodka je nápoj obsahující alkohol. Alkohol je podle § 130 TZ návykovou látkou.

Ze zadání vyplývá, že Váňa darovaný alkohol požíval vědomě, že jej požívat chtěl a především že s ohledem na množství alkoholu (vypil celou lahev vodky) a s ohledem na své zkušenosti s požíváním alkoholu (byl „známý opilec“) přinejmenším byl srozuměn s možností, že si tím může přivodit stav, ve kterém nebude schopen rozpoznat protiprávnost svého činu nebo ovládat své jednání, tedy stav nepřičetnosti. Návykovou látku tak Váňa požíval úmyslně (tj. zaviněně).

Sanitář Váňa si zaviněným požitím návykové látky přivodil stav nepřičetnosti, ve kterém spáchal jednak pokus činu jinak trestného (kvazideliktu) jako těžké ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1, § 145 odst. 1 TZ a jednak čin jinak trestný (kvazidelikt) jako výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 TZ.

Tím Váňa spáchal trestný čin opilství podle § 360 odst. 1 TZ.

Odůvodnění zločinu:

K požívání návykové látky a ke způsobení si stavu nepřičetnosti v důsledku jejího požívání došlo v daném případě úmyslně (viz shora), takže trestný čin opilství podle § 360 odst. 1 TZ je třeba v daném případě považovat za úmyslný trestný čin. Na čin jinak trestný jako trestný čin (kvazidelikt) těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 TZ stanoví zákon trest odnětí svobody, jehož horní hranice činí 10 let. Podle § 14 odst. 3 TZ se proto jedná o (zvláště závažný) zločin.

Odůvodnění souběhu:

Skutek je souhrn všech vnějších projevů vůle pachatele, které jsou příčinou následku významného z hlediska trestního práva, jsou-li zahrnuty zaviněním. Váňa měl nejdříve vůli požívat návykovou látku, čímž si zaviněně přivodil stav nepřičetnosti, v němž pak spáchal dva kvazidelikty (viz shora). Teprve poté, co „vystřízlivěl“ a nenacházel se již ve stavu nepřičetnosti, se rozhodl nadále si pornografie ponechat, tj. přechovávat je. Jedná se proto o dvě odlišná jednání s různými následky, a tedy o dva skutky. Ze zadání vyplývá, že oba skutky byly spáchány dříve, než byl za některý z nich vyhlášen soudem prvního stupně odsuzující rozsudek (§ 43 odst. 1, 2 TZ). Jedná se proto o vícečinný souběh.

2.

MUDr. Růžičková spáchala přípravu (zvláště závažného) zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 20 odst. 1, § 145 odst. 1 TZ.

Odůvodnění těžké újmy, těžkého ublížení na zdraví, pokusu, návykové látky, nepřičetnosti, kvazideliktu:

K odůvodnění těžké újmy na zdraví dle § 122 odst. 2 TZ – viz odpověď na otázku č. 1.

K odůvodnění těžkého ublížení podle § 145 odst. 1 TZ – viz odpověď na otázku č. 1.

K odůvodnění pokusu podle § 21 odst. 1 TZ – viz odpověď na otázku č. 1.

K odůvodnění návykové látky podle § 130 TZ – viz odpověď na otázku č. 1.

K odůvodnění nepřičetnosti podle § 26 TZ – viz odpověď na otázku č. 1.

Odůvodnění návodu:

Jednání MUDr. Růžičkové, záležející v „přemluvení“ sanitáře Váni ke spáchání trestného činu (viz shora), tedy vyvolání rozhodnutí v jiné osobě spáchat trestný čin, je návodem ve smyslu § 24 odst. 1 písm. b) TZ.

Odůvodnění nesplnění požadavku akcesority účastenství:

Podmínkou trestnosti návodu jako formy účastenství je, že se hlavní pachatel o trestný čin alespoň pokusil (viz návětí § 24 odst. 1 TZ).

Sanitář Váňa si zaviněným požitím návykové látky přivodil stav nepřičetnosti, ve kterém spáchal pokus činu jinak trestného (kvazideliktu) jako těžké ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1, § 145 odst. 1 TZ. Vzhledem k tomu, že tento čin byl spáchán ve stavu nepřičetnosti, nejedná se o trestný čin (tedy ani o pokus trestného činu), ale pouze o čin jinak trestný (kvazidelikt).

Jednání MUDr. Růžičkové bychom tak mohli posoudit jako formu přípravy podle § 20 odst. 1 TZ ve formě návodu, je-li zde ovšem příprava trestná.

Odůvodnění trestnosti přípravy:

MUDr. Růžičková vzbuzovala v sanitáři Váňovi rozhodnutí spáchat trestný čin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 TZ. Jde o úmyslný trestný čin, na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí 10 let. V souladu s § 14 odst. 3 TZ jde o zvlášť závažný zločin.

Ustanovení § 145 odst. 4 TZ stanoví, že příprava k trestnému činu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 TZ je trestná.

3.

Podmíněný trest odnětí svobody bude i nadále uváděn ve výpisu z evidence Rejstříku trestů, protože podle § 105 odst. 5 TZ lze odsouzení zahladit pouze jako celek, přičemž v době právní moci rozhodnutí soudu o osvědčení se podmíněně odsouzeného ještě neuplynula doba potřebná k rozhodnutí soudu o zahlazení peněžitého trestu podle § 105 odst. 1 písm. e) TZ, a tím spíše nemohl soud o takovém zahlazení ještě rozhodnout.

Odůvodnění fikce „neodsouzení“:

Jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době podmíněného odsouzení řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, rozhodne soud podle § 83 odst. 1 TZ, že se osvědčil. Podle § 83 odst. 4 TZ se pak na odsouzeného hledí, jako by nebyl odsouzen. V případě samotného podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody tak fikce „neodsouzení“ nastane právní mocí rozhodnutí o osvědčení se.

Podle § 105 odst. 1 písm. e) TZ soud odsouzení k peněžitému trestu za úmyslný trestný čin (viz řešení otázky č. 2) zahladí, vedl-li odsouzený řádný život po dobu 1 roku po výkonu trestu. Podle § 106 TZ bylo-li odsouzení zahlazené, hledí se na odsouzeného, jako by nebyl odsouzen.

V případě samotného peněžitého trestu fikce „neodsouzení“ tak nastane až právní mocí výroku soudu o zahlazení.

Odůvodnění, že v případě peněžitého trestu fikce „neodsouzení“ nenastala:

Jelikož MUDr. Růžičková poslední splátku peněžitého trestu zaplatila teprve „několik dní před uplynutím zkušební doby podmíněného odsouzení“ a jelikož současně žádost o rozhodnutí o osvědčení se byla podána „hned druhý den po uplynutí zkušební doby“ a právní moc rozhodnutí o osvědčení se nastala již „po čtrnácti dnech od podání žádosti“, je nepochybné, že v době právní moci rozhodnutí o osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení (kdy by jinak mohla nastat fikce neodsouzení k samotnému podmíněnému trestu odnětí svobody) ještě neuplynula jednorozční lhůta vedení řádného života po výkonu peněžitého trestu, po jejímž uplynutí by teprve mohl soud na žádost odsouzeného rozhodnout o zahlazení odsouzení k peněžitému trestu a takové rozhodnutí by následně nabylo právní moci, tj. kdy by nastala fikce neodsouzení k samotnému peněžitému trestu podle § 105 odst. 1 písm. e) TZ.

Odůvodnění, že ohledně celého odsouzení fikce „neodsouzení“ dosud nenastala:

Podle § 105 odst. 5, 6 TZ lze odsouzení zahladit jedině jako celek, resp. účinky, že se na odsouzeného hledí, jako by nebyl odsouzen, mohou nastat jedině k odsouzení jako celku.

Jelikož v okamžiku právní moci rozhodnutí soudu o osvědčení se podmíněně odsouzené MUDr. Růžičkové ještě nebylo pravomocným rozhodnutím soudu zahlazeno odsouzení k peněžitému trestu, potom se stran všech uložených trestů se na ni ještě nehledí, jako by odsouzena nebyla, bude ve výpisu z evidence Rejstříku trestů nadále uváděno její odsouzení k podmíněnému trestu odnětí svobody (doplněné ovšem o údaj, že se ve zkušební době podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody osvědčila).

4.

Věcně a místně příslušný bude podle § 17 odst. 1, 3, § 18 (§ 12 odst. 4) TŘ Městský soud v Praze.

Odůvodnění pokračování:

Jestliže Kocman v období od ledna do května 2018 na území Prahy stejnorodým způsobem vykradl celkem 9 vil, přičemž jednal se záměrem opakovanými krádežemi si zajistit luxusní život, představují jednotlivé „krádeže“ podle § 116 TZ dílčí útoky pokračujícího trestného činu.

Podle § 12 odst. 12 TŘ se jednotlivé dílčí útoky pokračujícího trestného činu v trestním řízení považují za samostatné skutky.

Odůvodnění společného trestu:

Podle § 20 odst. 1 TŘ mají být všechny útoky pokračujícího trestného činu zásadně projednány ve společném řízení.

Je-li nově najevo vyšlý dílčí útok pokračujícího trestného činu projednáván až poté, co byl pachatel již dříve odsouzen za jiné dílčí útoky téhož pokračujícího trestného činu a byl mu za ně uložen trest, bude soud postupovat podle § 45 odst. 1 TZ.

Soud tedy zruší z předchozího rozsudku jak výrok o vině, tak i výrok o trestu (a rovněž i další výroky mající ve zrušovaném výroku o vině svůj základ) a znovu rozhodne o vině všemi dílčími útoky (tj. včetně nově projednávaného útoku) a uloží za ně společný trest.

Odůvodnění právní kvalifikace podle § 205 odst. 5 TZ:

Ohledně nově najevo vyšlého dílčího útoku, záležejícího v dubnové krádeži na Praze 6 se škodou 730.000 Kč, by jinak zásadně podle § 16 a § 18 odst. 1 TŘ byl věcně a místně příslušný Obvodní soud pro Prahu 6.

V případě pokračování v trestném činu se však škody způsobené jednotlivými dílčími útoky sčítají, protože z hlediska trestního práva hmotného se jedná o jediný trestný čin a jediný skutek.

Jelikož Kocman všemi deseti krádežemi způsobil celkovou škodu 5.300.000 Kč, tedy podle § 138 odst. 1 TZ škodu velkého rozsahu, bude třeba jeho čin právně kvalifikovat jako zločin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 5 písm. a) TZ.

Odůvodnění věcné příslušnosti:

Na zločin krádeže podle § 205 odst. 5 písm. a) TZ zákon stanoví trest odnětí svobody na 5 až 10 let, což podle § 17 odst. 1 TŘ zakládá věcnou příslušnost krajského soudu. Podle § 17 odst. 3 TŘ krajský soud koná v prvním stupni řízení též o dílčích útocích pokračujícího trestného činu, jestliže postupem podle § 45 TZ přichází v tomto řízení v úvahu rozhodnutí o vině některého z trestných činů uvedených v § 17 TŘ.

Odůvodnění místní příslušnosti:

Nově najevo vyšlý skutek (dílní útok) byl spáchán na Praze 6, takže podle § 18 odst. 1 TŘ je místně příslušným soud s působností krajského soudu, v jehož obvodu se nachází Praha 6.

Takovým soudem podle § 12 odst. 4 TŘ je Městský soud v Praze.

5.

Samosoudce trestní stíhání zastaví podle § 314c odst. 1 písm. a), § 188 odst. 1 písm. c), § 172 odst. 1 písm. d), § 11 odst. 1 písm. e) TŘ.

Odůvodnění příslušnosti samosoudce:

Na trestný čin vydírání podle § 175 odst. 1 TZ stanoví zákon trest odnětí svobody s horní hranicí trestu odnětí svobody v trvání 4 let, tedy nepřevyšující 5 let. Podle § 314a odst. 1 TŘ se proto řízení bude konat před samosoudcem. (Vzhledem k tomu, že Komínek byl až dosud „zcela bezúhonný“, nepřichází výjimka podle odstavce druhého v úvahu.)

Odůvodnění nepřípustnosti trestního stíhání a zastavení trestního stíhání:

Smrt obžalovaného podle § 11 odst. 1 písm. e) TŘ je důvodem nepřípustnosti trestního stíhání. Nepřípustnost trestního stíhání podle § 11 TŘ je v přípravném řízení důvodem zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 1 písm. d) TŘ.

Odůvodnění „přezkumné“ činnosti samosoudce:

Pokud by v senátní věci předseda senátu po doručení obžaloby (ale ještě před nařízením hlavního líčení) zjistil, že obžalovaný zemřel a vznikla tak překážka nepřípustnosti trestního stíhání podle § 11 TŘ, byl by to podle § 186 písm. c) TŘ důvod nařízení předběžného projednání obžaloby.

V předběžném projednání obžaloby by poté senát rozhodl o zastavení trestního stíhání podle § 188 odst. 1 písm. c) TŘ.

Podle § 314c odst. 1 TŘ samosoudce neprovádí předběžné projednání obžaloby, může však podle § 314c odst. 1 písm. a) TŘ učinit stejná rozhodnutí, jako senát v předběžném projednání obžaloby.

Odůvodnění rozhodnutí samosoudce:

S ohledem na ustanovení § 314c odst. 1 písm. a) TŘ tak samosoudce rozhodne podle § 188 odst. 1 písm. c) TŘ o zastavení trestního stíhání z důvodu § 172 odst. 1 písm. d), § 11 odst. 1 písm. e) TŘ.

6.

Odvolací soud může podle § 254 odst. 2 TŘ výrok o vině přezkoumat, avšak nemůže jej podle § 259 odst. 5 písm. b) TŘ změnit v neprospěch obžalovaného.

Odůvodnění možnosti přezkumu výroku o vině:

Podle § 254 odst. 1 TŘ odvolací soud zásadně přezkoumává pouze ty oddělitelné výroky a jim předcházející řízení, které byly odvoláním napadeny, a to pouze z hlediska odvoláním vytýkaných vad. Výrok o vině odvoláním státního zástupce napaden nebyl, takže by zásadně neměl být předmětem odvolacího přezkumu.

Avšak podle § 254 odst. 2 TŘ mají-li vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání.

Domáhání se přísnějšího potrestání (tj. vada vytýkaná odvoláním napadenému výroku) je důvodné, avšak tato vada má svůj původ ve vadném výroku o vině (odvoláním nenapadeném), na který výrok o trestu (napadený odvoláním) navazuje.

Podle § 246 odst. 1 písm. a) TŘ může státní zástupce rozsudek napadnout odvoláním pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, tedy i výroku o vině.

Odvolací soud tedy může přezkoumat i odvoláním nenapadený výrok o vině.

Odůvodnění předpokladů pro „zprísňení“ rozhodnutí:

Avšak podle § 259 odst. 4 TŘ může v neprospěch obžalovaného odvolací soud změnit napadený rozsudek jen na podkladě odvolání státního zástupce, jež bylo podáno v neprospěch obžalovaného. Ze zadání vyplývá, že tato podmínka byla splněna.

Odůvodnění nesplnění předpokladů pro „zprísňení“ rozhodnutí:

Podle § 259 odst. 5 písm. b) TŘ odvolací soud nemůže sám uznat obžalovaného vinným těžším trestným činem, než jakým ho mohl v napadeném rozsudku uznat vinným soud prvního stupně.

Již soud prvního stupně by mohl uznat obžalovaného vinným těžším trestným činem (tj. trestným činem pytláctví podle § 302 odst. 3 TZ namísto toliko podle § 302 odst. 2 TZ) pouze za předpokladu, že na tuto přísnější právní kvalifikaci buď přímo zněla obžaloba státního zástupce, anebo pokud byl obžalovaný v průběhu hlavního líčení upozorněn soudem na možnost přísnější právní kvalifikace (§ 225 odst. 2 TŘ). Ze zadání však vyplývá, že ani jedna, ani druhá podmínka splněna nebyla.

Odvolací soud proto nemůže sám uznat obžalovaného vinným těžším trestným činem, než jakým ho mohl uznat vinným již soud prvního stupně, tedy odvolací soud nemůže sám výrok o vině změnit v neprospěch obžalovaného.

(V takovém případě by odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně zrušil [§ 258 odst. 1 TŘ] a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí [§

259 odst. 1 TŘ], přičemž soud prvního stupně by byl vázán právním názorem odvolacího soudu [§ 264 odst. 1 TŘ].)

7.

Usnesení správné nebylo, protože společnost Nemocnice Rubava s.r.o. měla postavení poškozeného podle § 43 odst. 1 TŘ.

Zpětvzetí uplatněného nároku měl předseda senátu vzít na vědomí.

Odůvodnění postavení poškozeného:

Je pravda, že s ohledem na výši způsobené škody (750,- Kč je podle § 138 odst. 1 TZ škodou nepatrnou) nedošlo k naplnění zákonných znaků trestného činu poškození cizí věci podle § 228 TZ ani jiného majetkového trestného činu.

Ustanovení § 43 odst. 1 TŘ, jehož dikce: „komu bylo trestným činem...“ není přinejmenším šťastná a výstižná, je však standardně interpretováno extenzivně, a to jako škoda způsobená „v souvislosti s trestným činem“ nebo ještě přesněji jako škoda způsobená „stíhaným skutkem“.

K poškození zásobníku na tekuté mýdlo došlo v důsledku nalití louhu, tedy tímž jednáním, kterým měla být způsobena těžká újma na zdraví. Majetková škoda tak vznikla tímž skutkem, který je předmětem řízení vedeného proti obžalovaným, resp. v souvislosti s trestným činem těžkého ublížení na zdraví.

Společnost Nemocnice Rubava s.r.o. tak měla v řízení postavení poškozeného.

Odůvodnění rozhodnutí soudu:

Poškozený má nesporně právo se svým „civilním“ nárokem disponovat, tedy jej i vzít zcela nebo zčásti zpět.

Trestní řád výslovně neupravuje procesní důsledky takového zpětvzetí. Bylo by možno postupovat analogicky (například podle ustanovení o zpětvzetí opravného prostředku: § 144 odst. 4, § 250 odst. 4, 265g odst. 2, 266 odst. 6, § 280 odst. 4 TŘ) a takové zpětvzetí zaznamenat do protokolu o hlavním líčení a vzít je na vědomí.
